Cultural

Zoom Festival: 15 anys dignificant la ficció a la petita pantalla

18/10/2017
Federació Ateneus de Catalunya
Autor/a: Marta Rius

“Charité” (Sönke Wortmann. República Txeca, 2016)

“De la ley a la ley” (Sílvia Quer. Catalunya, 2016)

“El nom” (Joel Joan. Catalunya, 2017)

“Els fills del sol” (Ramon Costafreda i Kiko Ruiz Claverol. Catalunya, 2016)

“In arte nino” (Luca Manfredi. Itàlia, 2016)

“Wunschkinder” (Emily Atef. Alemanya, 2016)

“Memo” (István Tasnádi. Hongria, 2016)

“Vida privada” (Sílvia Munt. Catalunya, 2017)

Zoom Festival: 15 anys dignificant la ficció a la petita pantalla

18/10/2017
Autor/a: Marta Rius

Federació Ateneus de Catalunya

Resum:
Del 21 al 26 de novembre, l'Ateneu Igualadí acollirà projeccions a concurs, ficció televisiva, debats, curtmetratges, premis, convidats i professionals del sector de la ficció televisiva.

Aquest 2017, el Zoom Festival fa 15 anys. El Festival de Ficció televisiva d'Igualada és el primer i únic certamen dedicat a aquest gènere a nivell internacional que se celebra a l'estat espanyol. Durant sis dies, **del 21 al 26 de novembre**, la capital de l'Anoia acollirà projeccions a concurs, ficció televisiva, debats, curtmetratges, premis, convidats i professionals del sector de la petita pantalla.

El públic tindrà vuit pel·lícules europees per descobrir a la secció oficial del certamen que es projecta a l'Ateneu Igualadí:

- **"Charité" (Sönke Wortmann. República Txeca, 2016)**

A l'hospital Berlín Charité arriba amb apendicitis aguda l'òrfena Lenze. El Doctor Behring és un dels pocs metges que a l´Alemanya de finals de segle XIX pot assumir aquesta delicada operació. La cerca d´una vacuna contra la tuberculosis del Doctor Kock dóna pas a la disputa entre els dos joves candidats: els doctors Behring i Ehrlich. Un tv movie històrica amb les petites històries dels qui formen aquest hospital però també d'aquells personatges fonamentals per a la història d'Alemanya.

- **"De la ley a la ley" (Sílvia Quer. Catalunya, 2016)**

Biopic del preceptor de Juan Carles I i posteriorment nomenat guonista de la transició Torcuato Fernández Miranda (Gijón 1915 – Londres 1980). Aquest telefilm recupera ara el paper del personatge essencial per al desmuntatge del règim franquista i de com va trobar la fòrmula per canviar el sistema, per passar d'una dictadura a una "democràcia".

- **"El nom" (Joel Joan. Catalunya, 2017)**

El Vicenç és a punt de ser pare per primera vegada als quaranta anys. Quan li conviden a sopar a casa d'Isabel i Pere, la seva germana i el seu cunyat, es retroba amb el Claudi, un bon amic de la infància. Mentre esperen a Anna, la companya de Vicenç, que té el costum d'arribar amb retard, li fan tot un seguit de preguntes sobre la seva paternitat i el que això comporta sense perdre mai el sentit de l'humor… Però, quan de sobte li pregunten si ja ha escollit un nom per al nen, la seva resposta deixa a tots bocabadats.

- **"Els fills del sol" (Ramon Costafreda i Kiko Ruiz Claverol. Catalunya, 2016)**

Entre el Xile i l'Espanya dels anys trenta, el jove científic Ferran Calvet decideix viatjar a Galícia des de Santiago de Xile ?on ha estat exiliat exercint de professor a la universitat. A Santiago de Compostel·la, on ja havia exercit de catedràtic en els anys de la república, és apartat de la docència universitària pel govern franquista. Represaliat, comença a treballar a Laboratorios Zeltia, on podrà aplicar tots els seus coneixements tècnics.

- **"In arte nino" (Luca Manfredi. Itàlia, 2016)**

Una pel·lícula sobre l'actor Itàlia Nino Manfreddi que ofereix una descripció sobre el període més dur i significatiu de la seva vida, des que el 1943 deixa el sanatori fins a 1958 quan aconsegueix l'èxit i es transforma en un nom familiar pel públic Itàlia. Nino descobreix quina és la seva autèntica vocació: Actuar, un desig de vida. Una vocació reprimida pel seu pare: Romeo Manfreddi, un mariscal de la policia de Ciociaria. Un home estricte pel qual el deure, l'obligació, és sempre una prioritat. Una lluita entre pare i fill, que marcarà el camí cap a l'èxit de Nino. En el camí hi apareix també l'Antònia, la mare de Nino, una dona que mescla l'alegria i la tristesa en la seva personalitat. El conflicte amb el seu pare no farà decaure Nino en la seva voluntat d'actuar -no és el seu estil.

- **"Wunschkinder" (Emily Atef. Alemanya, 2016)**

Sempre hem pensat que l'amor en una parella es consolida quan arriba un nen. Què passa quan aquest amor no arriba? Aquesta és la història de Wunschkinder: Marie i Peter desitgen un fill per tal de convertir-se en una família completa. Després de molts intents fallits es decideixen a adoptar un nen a Rússia i molts mesos d'espera

després surten a trobar a la seva futura filla. La burocràcia russa o un sistema judicial que dificulta el procés acabarà posant traves fins i tot a la seva relació.

- **“Nemo” (István Tasnádi. Hongria, 2016)**

El doctor Péter Lónyai, un ambiciós psiquiatra, està fent recerca sobre un estrany i únic estat mental: la hiperamnèsia. Especialment perquè vol ajudar al seu pare amnèsic. Quan el doctor Lónyai es troba amb un pacient hiperamnèsic a la secció de psiquiatria, el comença a examinar. Descobreix que l’home ha estat tractat amb sedants potents que podrien resultar en un declivi cognitiu a llarg termini. Així que decideix donar l’alta al pacient i estudiar-lo sota la seva pròpia responsabilitat. En Lónyai treballa com un posseït, ja que vol d’una banda ensenyar al seu pare a recordar i al pacient a oblidar. Una relació inusual sorgirà entre els dos homes, i que posarà en perill la carrera del doctor, el seu matrimoni, i al pacient mateix.

- **“Vida privada” (Sílvia Munt. Catalunya, 2017)**

Enmig dels profunds canvis socials i polítics ocorreguts a Barcelona entre el final de la Dictadura de Primo de Rivera i la Segona República, el primogènit d’una família aristòcrata arruïnada cau en una espiral de decadència, mentre que el seu germà petit lluita per tornar a la cúspide a qualsevol preu i sense cap tipus d’escrúpol. Prostitució, xantatges, enganys i passions prohibides es troben en aquesta adaptació de Vida Privada, la sòrdida i implacable novel·la de Segarra.

El Zoom, a més, permetrà aprendre a desenvolupar projectes televisius al Talent Campus de Formats de TV, una oportunitat per desenvolupar idees pròpies de nous formats per a televisions o altres canals, amb el guiatge i la col·laboració de professionals del sector. El certamen repetirà, per quarta edició, l’exitós Showcase de Pilots de Ficció, una tarda de projeccions d’una selecció dels projectes més interessants de la ficció televisiva emergent.

Etiquetes: Zoom Festival, ateneu igualadí, televisió, arts escèniques i audiovisuals, Igualada, festivals

URL d'origen: https://xarxanet.org/cultural/noticies/zoom-festival-15-anys-dignificant-la-ficcio-la-petita-pantalla